

Uši a Vítr

příležitostné číslo

k festivalu Krákor

červen 2010

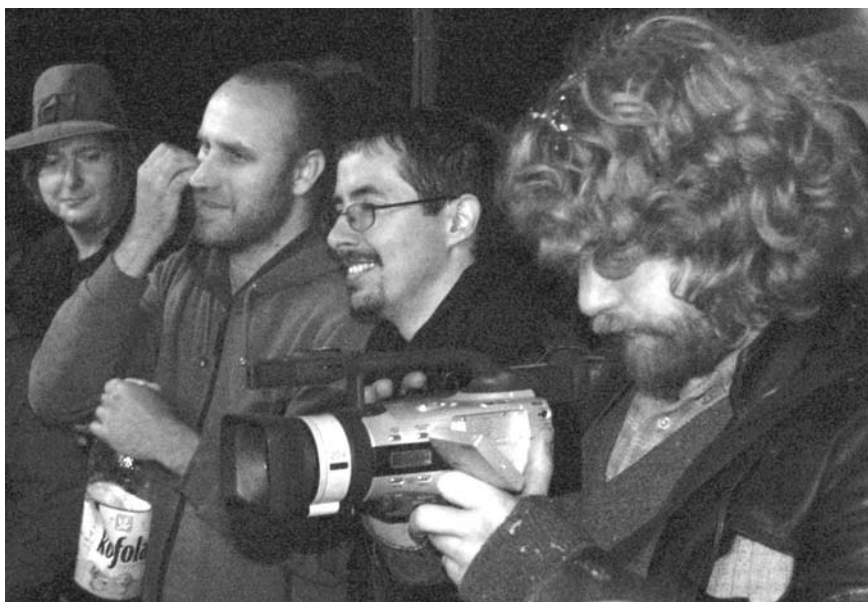
vydává společnost Christiania v nakladatelství Vetus Via, s podporou sdružení Sopol tzv. Productions

Chelovek s kino-apparatom

Martin Chlup (1983), absolvent filmové vědy na MU (2007), pracuje jako videodokumentarista. Filmy: Victima (2004), Sexuální nokturno, Smysl (2005), Čekárna (2006), Vor, Jen jed' (2007).

Asi před rokem s tebou Fido udělal rozhovor pro časopis DNO o tvé tvorbě a o tom, jak jsi vůbec došel ke svojí profesi. Na konci rozhovoru mluvíš o plánech do budoucna. Povedlo se vše, co sis naplánoval? Co se změnilo od té doby?

No tak samozřejmě nepovedlo. Ale povedly se jiné věci, takže není třeba všet hlavu. Dlouhou dobu, snad tři roky, jsem se chystal na adaptaci jedné z povídek Gustava Meyrinka, a jak už to tak někdy bývá, chystal jsem se tak dlouho, že jsem si pak (vcelku nedávno) jednoho dne uvědomil, že to ve mně už odumřelo a nemá cenu se do toho pouštět. Je to takový ten pocit, že když pomyslíš na chystanou tvorbu (natáčení, střih, ale myslím, že to platí i o čemkoli jiném, od napsání básně po rockový koncert), najednou cítíš, že už uvnitř tebe není ta magická rezonance, to chvění, které žene člověka do nejbáznivějších akcí a podniků. Cítíš, že už je tam prázdko. A to chvění třeba nastoupí ve vztahu k úplně jinému projektu. No tak takhle mi ty Pijavice vymřely. „Rezonující“ náhrada za ně se mi v hlavě líhne zatím jen v nezřetelných obrysech. Co se týče vykonaného, tak je to jeden film na námět přítele Kuby Čermáka, který jsme společně zrealizovali i po produkční stránce, jmenuje se *ex post*, a druhý film pocházející cele z hlavy mé, který se jmenuje podle věty z jedné notoricky známé šedesátkové písničky *Be Sure to Wear Some Flowers in Your Hair*.

Krákor '09 – Doubravnik, Martin Chlup upravo s kamerou, foto © Fido

Měl jsem už možnost oba snímky sblédnout. Za to ti děkuji. Ex Post je podle mě nádherně schizofrenně děsivý snímek, který v člověku zanechá po sblédnutí spoustu otázek bez odpovědí. Oproti tomu Be Sure to Wear Some Flowers in Your Hair vypráví krásný příběh z blízké budoucnosti, ke které snad – dá-li Bůh a volhy – nedojde. Jak jsem se na to díval, tak celý „květinový“ film jsi natáčel v přírodě a většinou za tmy. Bylo to náročný, jak dlouho to tobě a tvému štábu/týmu přátel trvalo?

Jestli se nepletu, trvalo to čtyři noci, kdy jsme většinou začínali točit v deset večer a končili v momentu, kdy nám první slu-

neční paprsky už opravdu začínaly „ničit scénu“. Točili jsme všude možné po silnicích v lese za Blanskem, konkrétně za závorou, ležící za vesnicí Hořice. Blízkou hájenku tam obývá mladá a fakt moc milá a ochotná hajná, které tímto děkuji a posílám pozdravy. Na dobré slovo nám vždycky navečer půjčila klíč od závory, a my si mohli dosyta jezdit po všemožných silnicích v úplně liduprázdném, snad dvacet kilometrů hlubokém lese. Vtipné na tom celém je, že při tak minimálním osvětlení scény, kterým jsme vládli (reflektory auta a dvě velké ruční

baterky po sto padesáti korunách, koupené v Tescu), ve filmu z lesa v podstatě vůbec nic není vidět. Možná obrazem sem tam proběhne nějaký obrys kmene, ale tím to hasne. Kdybychom to točili uprostřed Brna, já nevím, třeba ve Wilsonově lese, tak to zřejmě vypadá úplně stejně. Na druhou stranu najít silnice, kde není vůbec žádný jiný provoz, a přitom se tam člověk autem dostane, a ještě je tam aspoň pro tu chvíli legálně, opravdu tak snadné najít není.

Ještě chvilku zůstaneme u svého filmu, co takhle nějaká vtípná historka z natáčení?

Natáčení celé je jednou velkou vtípnou historkou – jak jinak by natáčení něčeho takového mohlo vypadat? Před závorou kromě hájenky leží také útulná hospoda, takže jsme první dva dny do akce vyráželi patřičně „naládováni“, k tomu mohutné zásoby vína, rumu a nekonečné množství marihuany, doveďte si asi představit, jak mohl někdy ve tři ráno „štáb“ vypadat. V tomto byl krizový druhý natáčecí den (mysleno noc), kdy dost brzo začalo být jasné, že kromě nevyhnutelného skluzu proti natáčecímu plánu bude většina právě vznikajících záběrů nepoužitelná. Sid (Zdeněk Flam) prošel nejprve manickou fází, kdy se mě v ožraleckém blouznění snažil přesvědčit o tom, že všechno je úplně špatně a musíme to dělat jinak, nejlépe zřejmě začít točit úplně jiný film, anebo ještě lépe, jet chlastat někde do nonstopu do Blanska. Chtěl po člověku v tomhle stavu, aby se snažil hrát a přeříkávat nějaké repliky. Manickou fází samozřejmě vystřídal naprostý útlum, Sidoš vytuhnul tak, že jsme ho před každým jetím záběru museli budít a napojit alkoholem a nikotinem, aby vydržel vzhůru několik dalších minut. Matesovi Záhoříkovi se zase během každé noci podařilo zhulit, nepřeháním, dobře dvacet jointů. Oba neustále ztráceli různé části oděvu, potřebné rekvizity, ale třeba i tabák, zapalovač, apod., přičemž bez cigarety odmítali pokračovat v natáčení, o schopnosti zapamatovat si text nemluvě. Sid další večer tvrdil, že si z celé včerejší noci pamatuje pouze, jak jsme přijeli na místo a šli si před natáčením dát pár piv do hospody. Přitom jsme celou noc točili všechno možné a on přitom navíc řídil auto (no, taky tímto ještě jednou děkuji Máničkově za půjčení favorita, i když upřímně řečeno spíš doufám, že si tenhle rozhovor nepřechtě). S tím autem je to trochu škoda, původně měl hrát Xenofob (nebo Nácínek?), prostě to druhé auto Ondry Hrejsemnou, osobák, ne dodávka, nádherné, maximálně fotogenické vozidlo, ztělesnění pojmu „postapokalyptický vůz“, z šilného Maxe jak kdyby vypadlo.

A co se nestalo – snad dvě hodiny před začátkem natáčení, když jsme jeli se Zdenárem (Zdeněk Kolář) nakupovat zásoby, jsme mu na křižovatce Křenová/Koliště zadřeli jakési lanko od plynu, s vytrštěnými zraky, řvoucím motorem, oblaky dýmu za sebou se s ním doplazili na parkoviště na Skořepce, a neměli v čem příští čtyři dny točit. Fakt to vypadalo bledě, a Mánička nás zachránil, zapůjčil svého vyleštěného favorita, a my mohli točit. Však on ten favorit má taky svou určitou fotogeničnost, i když trochu jinou, než jsem původně zamýšlel.

Tak jen abych dopověděl ten průběh natáčení a záchranu realizace filmu jako takového – po druhé krizové noci jsem přes vlastní přichylnost k alkoholickým nápojům tvrdě zakázal jejich přítomnost na place a dovolil pouze „mírumilovnou“ marihuanu, s jejíž pomocí a také samozřejmě pomocí silné vůle jsme se dokázali hecnout, překonat abstinenci příznaky, nenechat se rozhořit časovým presem a nějak to do konce dotáhnout.

Gratuluji, že zavládla ruka „Strany“ a dobrá věc se podařila. Kromě natáčení těchto „amatérských“ filmů máš i normální práci za kamerou. Co vůbec děláš? Doufám, že průběh není stejný jako při natáčení hippie filmu.

Divil by ses, ale občas i je. Většinou je to však práce ne zas tak bohémská. Pracuju od ledna v Muzeu Romské kultury na Bratislavské, uprostřed „nejčernějšího“ ghetta. Spravuju audio-vizuální fond, který obsahuje přes pět tisíc všemožných filmů, publicistických pořadů, záznamů kulturních akcí a já nevím, čeho všeho ještě, které se všechny týkají romské kultury. Natáčím akce, které muzeum pořádá, a pak v neposlední řadě dost často vyrážíme do terénu – natáčet rozhovory s pamětníky starého způsobu cikánského života, vzpomínky na romský holocaust a dokumentujeme původní romská řemesla (košíkáře, kováře, korytáře...), kapely hrající lidovou hudbu a další umělce. Romští řemeslníci a lidoví muzikanti u nás v podstatě vymřeli, to vše se jezdí dokumentovat především na Slovensko, ale třeba i do Rumunska nebo Bulharska. Co se teď začíná rýsovat jako dost zajímavý projekt, který mě v muzeu zřejmě ještě alespoň po nějakou dobu udrží, je vydání cd s výběrem muziky právě původních cikánských lidových kapel, jejichž projev se zjednodušeně řečeno ještě nestihl „zkomercializovat“, „pokavárenštět“, často jsou to kapely hrající pouze pro místní cikánskou komunitu, na svatbách, křtinách, apod., někteří z těchto muzikantů žijí v cikánských osadách, na úplném okraji společnosti a ve velké chudobě,

a i to je příčina, která v jejich muzice zachovává ojedinelou zemitost a živelnost. Chceme to cd vydat u Indies společně s dokumentárním filmem na dvd, který bych rád natočil. No, a věř, že když se ocitneš na zkoušce cikánské kapely uprostřed osady, nebo nedej bože na nějaké oslavě, hodně brzo to vypadá stejně jako při natáčení hippie filmu. Jsou neuvěřitelně pohostinní, a každý den je pro ně večírkem, pokud je jen trochu za co.

Takeže ses ani moc neodklonil od svého způsobu života, to je dobře. Tedy, kromě svých filmů a Romského muzea máš, myslím si, ještě jeden „dlouhodobý“ projekt, který se vztahuje ke Krákoru. Lidé na Krákoru tě především znají jako člověka, který první den festivalu pořizuje audiovizuální záznam produkce a atmosféry a druhý den hledá svoji kameru. Jak dlouho to už děláš (nemyslím hledání kamery) a co z toho bude?

Právě jsem vyřkl tichou modlitbičku za to, abych ji našel i letos, což se zatím vždycky podařilo. Nejsem žádný velký pamětník Krákoru, mám pocit, že nějaký rok dva jsem už o vaší akci věděl, ale něco mi do toho přišlo a nejel jsem, pak jsem byl na posledním ročníku konaném v Moravském Krumlově, ale to jsem ještě netočil. Natočeny mám oba Radešiny a loňský Doubravník. A co z toho vznikne? Samozřejmě dokumentární „majstrštyk“ – pořídím záznamy ještě z pár dalších ročníků, dotočíme rozhovory s pamětníky, takové to zasněné vzpomínání na romantické časy hluboké historie roku 2000 apod., a pak to s Fidem sestříháme do atmosférického opusu, sálajícího energií a svobodou této nádherné akce. Přinejmenším tak.

*Už aby to bylo, záznam krásně zastydlého undergroundu, to je v této době snad vzácnější než tradiční romská řemesla na Slovensku; přinejmenším by si mohly podat ruce. Kromě usilovného dokumentování festivalu budeš mít na starosti i filmové okénko. Na co se můžeme těšit? Filmové okénko nebude nijak kvantitativně přebujelé, což je na akci plně živé kultury jen dobře. Rád bych odpromítal své dva výše uvedené filmy – ex post a *Be Sure to Wear Some Flowers in Your Hair* a k tomu zrovna tak dvojici filmů přítel, spolupracovníka, muzikanta, básníka a filmaře Jakuba Čermáka – jeden z nich s podobně pekelně dlouhých názvem – Pojď, půjdem spolu šlapat náš svět, i když obrovskou práci to dá, druhý s podobně krátkým – *po_hovor*. Dohromady mají ta naše dílka snad ne příliš přes hodinu času. Všechny potenciální diváky tímto samozřejmě srdečně zvu.*

Rozhovor spolu s autorem připravil Melda

an anus

Kele De

Luboš Blažek

Lída Kebísková

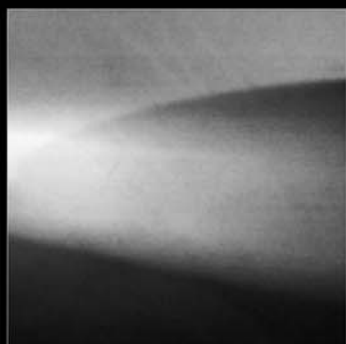
Vlasta Žáček

Přema Dufek

MASO-X

Volné sdružení fotografů, kteří prezentují svoji tvorbu na internetovém serveru photoextract.com, pořádají společné i individuální výstavy a setkávají se na společných fotodílnách. Jejich tvorba sahá od dokumentů, krajin, portrétů a zátiší, až po foto-grafické experimenty. Společná je snaha o sebevyjádření bez laciných efektů.

Luboš Blažek

Přema Dufek

an anus

Lída Kebísková

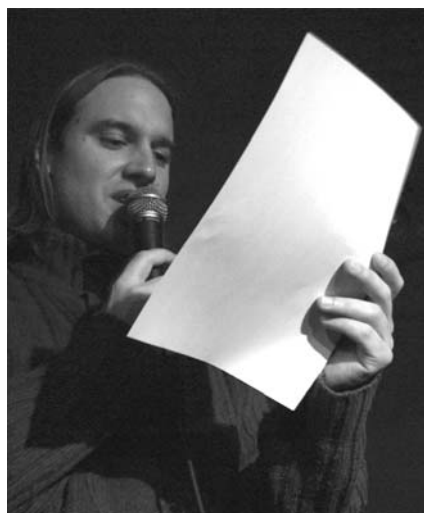
Vlasta Žáček

Kele De

Sépiovou kostí

Martin Sedlák (1983), větší část života prožil v Krásné Hoře nad Vltavou, poslední léta žije v Brně, kde absolvoval na bohemistiku. Vystřídal více zaměstnání, v současnosti vyučuje na střední škole.

Zlatá řeka

*Údolí Brziny,
červenec – září 2006*

I

Jsem svobodný v tom, co napíšu.
Mám na to koneckonců celý život.
Na to jedno dílo, dílo svého života.

Myslíš, že je možné báseň vyležet?
Nebo vlastně ani nechceš být básník?
Slovíčkaření nad podnosem plným
drobků

Jen klásek občas sebrat a křížem
přeložit,
z jaké hostiny mně, psu, drobků padají
pod stůl?

Hostina pod ubrusem
V prostoru tak přísně vymezeném
Objednávky na všechny strany, ale
když nezaplatíš, nedostaneš
Pohnout se z místa! Za nocí vylézat
tajně,

po špičkách do kuchyně a zase zpátky
Infrazvuk netopýřích frekvencí
a škroupavé zvuky ve staré almaře
Co když to všechno zapomenu dřív,
než se ohlédnu?

A vagóny na kolejích paměti se srážejí
Na výhybkách léta nepoužívaných
Na nadjezdech a podjezdech nevědomí
Na okružních drahách, trasách
bez konce

A pak volnost

2

Objevit krásu

S nohama nataženýma
S otevřenou náručí

Vlání a vibrace

*

S láskou
(co víc?)

Stačí i

Světla
Světla

Rozžehnout
Beze smyslu

*

Slova zrozená z vody
Hlubokým hlasem, hlubokým hlasem
Vážít, potěžkávat v hrdle

Jako oblázky

3

*

Puť slova po vodě jako loď
Pro všechno Co s láskou uděláš
Nemůže uškodit
Nemůže nepomoci

Přístav čeká Hledej
svůj kurs
K moři je nedaleko

*

Na dlouhé cestě obdarován
Ani okamžik nezahodit
Nasloucháš řeči lesa, divokých včel
V kamenném moři

Kopce předávají řeč potokům,
koloběhu vody
Hudba pramenů zůstává Skrytá
Ani slovíčko, ani tón nezahodit
Jsi vším, co jest
Vše, co jest, je tebou

Tady a teď

*

Dát slovu tvar
tvář
a hlas.

Máš ještě sílu splnit nečekané?

*

Všechno co tě rozechvívá
Hladina potoka probleskující
Mezi stromy

6

*

Kéž mluvím hlasem vod,
jak živá voda osvěžuje můj hlas.
Voda jak tekuté zlato spěchá údolím,
Odnáší nánosy kalu, otáčí lopatkami
mlýna,
Nic podstatného na srdci, ale s láskou
a pořád znova,
sotva slyšet ten vytrvalý šum
pod břehem...
a přece i nejvyšší strom se jednou
položí do proudu, pohnut tou písni...

Kéž mluvím řečí stromů
S dušemi propletenými pod zemí
i pod nebem
Pustím svá slova jen tak do větru
Pro čistou radost
Pozoruji je, vířící ve větru a pomalu
klesající

K zemi. Pro čistou radost,
Jedinou radost, radost z umírání.

Kéž mluvím hlasem krajiny
stále znova zapomínané,
ale hlásící se o slovo v každém dechu.
Kéž hlas můj zní z potoků a řek.
Krajino otců a dědů a hrobů
v hlubokých lesích,
V šerosvitu časného jitra, mlha
v údolích ještě –

Každý podle zvyku vstáváme
Plavíme své duše jak koně řekou
za svítání.

**Nonstop Jasmín,
Kotlanova ulice**
(Těsně po půlnoci)

Vladimíru Holanovi

Zase ta noc, noc bez opory,
v níž stromy lzou a mlčí domy

Zas jednou těsně po půlnoci
líšeňský génius, genius loci

*Vybráno z rukopisů
z let 2006-2008*

Ears & Wind Records & Vetus Via

ZÁVA A PEPA

NAŽIVO ZA PIVO

(Ears&Wind Records 2010, 60,59 min.)

Živá nahrávka Závise a Josefa Klíče z klubu Boro v prosinci 2009

Účinkující na této desce se na první pohled mohou zdát poněkud nesourodí. Při bližším ohledání však brzy zjišťujeme, že podstatnější rozdíl mezi nimi končí u jediného: jejich přirozené muzikantství je různě umocňováno a rozvíjeno. U jednoho originálním vpravčeským písničkářstvím nejlepšího hospodského střihu, u druhého vysokým hudebním vzděláním a přístupem k věci z toho vyplývajícím. Jinak jistě oba spojuje tah k pravdomluvnosti namísto pózy, vzhledu namísto kýče i legrace namísto patosu...

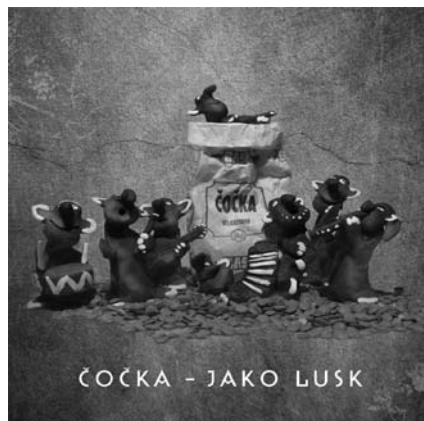
Vylišováno v pěti stech kusech, opatřeno bukletem s texty a fotografiemi z veřejného nahrávacího koncertu.

ČOČKA

JAKO LUSK

(Ears&Wind Records 2010, 48,44 min.)

Od časů, kdy Čočku v roce 1993 založili Karlos a Blanka, uplynulo hodně vody. Tvář prvním písním dal především kytarista Boris Klepal, texty psali Boris s Karlosem. Po rozpadu v roce 1997,

dvouleté pauze mnoha peripetiích, povstává Čočka z popela ve značně omlazené podobě. Texty jsou z pera Dráčkova, Blančina, Radimova a z části i v podzemních kruzích milovaného básníka a přítele Homéra. Kapela vyzrála jako víno a vy s ní můžete sklízet big-beatovou úrodu...

Vyšlo v limitované řadě 200 ks na černém „vinylovém“ cd, s vnořeným autentickým „drop-outem“ ve 14-té skladbě.

PŘIPRAVUJEME:

STARÁ DOBRÁ RUČNÍ PRÁCE IT'S ONLY POP

(Ears&Wind Records/Klikotoč Records)

Skladby z poloviny 80. let legendární punkové kapely, která však s punkem

neměla nikdy nic společného. Stará dobrá ruční práce vydala svoji první kazetu až v roce 1989 na značce Klikotoč. Nyní připravujeme remasterované vydání na cd, které vyjde společnou péčí Klikotoče a Ears & Wind Records. Předpokládaný termín vydání je září 2010.

Desky nejsou k dostání v běžné distribuční síti.

Objednávejte na www.drevenacikada.cz

IVAN MARTIN JIROUS UBÍJEČ LABUTÍ

(Vetus Via, 2. vydání, červen 2010)

„Celník Rousseau‘ pak se ptal Magora na jeho názor na čínskou poesii – ten odpověděl (začátek jsem nezachytila, zrovna jsem totiž šlápla na bytost spící pod naším stolem), že se o čínských básnících mluví jako o vrcholu křehké poesie, ale je hodno pozoru, že to byli velcí pijani, opíjeli se rýžovým vínem, pod jehož vlivem vznikaly básně, které on sám má velmi rád. ‚Celník‘ odešel pobouřen.“ (Anna Š., *Pardubické engramy, uvedení I. vydání knihy v pardubickém klubu Ponorka, 23. 2. 2001*)

Kruhová obrana přítomnosti

John Bok

Básně a texty z let 1982-2009

První kniha známého občanského aktivisty Johna Boka (1945) je sestavena chronologicky z básní a kratších textů, zapsaných v množství deníků a zápisníků za posledních téměř třicet let. V dopise editorovi svazku autor napsal: „Život se mnou stále cloumá, a to i přesto, že se blížím k okamžiku, kdy ze mne bude starý pán. A tak si říkám, co je s tou změtí papírků, sešitů a kdejakého círu, které jsem posedlý chvílí prozření, pohybu v nás či dotyku něčeho pomíjivého, popsal, počmáral, poblil slovy, matoucími obrazy věčnosti a hlavně sebou samým...“. John Bok je mimo jiné předsedou Spolku Šalamoun, který v roce 1994 spoluzaložil v reakci na nepříjemnou situaci v českém soudnictví. Smyslem spolku je vyhledávat, sledovat, dokumentovat a medializovat ty soudní případy, ve kterých je zpochybněna nezávislost vyšetřování a soudních řízení. V dobách před 17. 11. 1989 vystřídal několik dělnických profesí, s ohledem na své politické a občanské postoje byl sledován Stb, nespočetněkrát vyslýchán a vazebně stíhán. Nyní se věnuje především Spolku Šalamoun a osobnímu boji za kultivaci a soudní spravedlnost občanské společnosti. – „Kdysi dávno, když jsem ještě chodila na demonstrace, jsem se ocitla na Mariánském náměstí na schodech jisté letité budovy. O co tam šlo, není tak podstatné, ani kdy to bylo, protože si to nepamatuju, jen říkám, že je to dávno. Nedaleko mě stál chlap a cosi hulákal do amplionu. Co, to už jsem taky dávno zapoměla. Najednou se uprostřed davu vynořil člověk a zařval: Já jsem John Bok a támhle ten chlap je estébák! Tak jsem poprvé v životě viděla Johna Boka a vím, že na něj už nikdy nezapomenu.“ (z *blogu Lenky Korotťové*) Kniha vyšla v květnu 2010.

Krákor 2010 – program

Muzika:

METALURG

Alternativní hard-rock. Theremin a opeřený talisman...

HARY A HADI

Dryjčnická alternativa našlehaná do pěny. Čtrnáct strun, dvě paličky, jeden hlas. Pomalu a málo. Nenkovský vidle vyrazí do boje...

ZÁVIŠ & JOSEF KLÍČ

V prosinci roku 2009 natočili oba pánové v brněnském klubu Boro živou nahrávku, která pojmenována „Naživo za pivo“ bude na krákoru pokřtěna...

BLACK SPIRIT ROSE

Experimentální art-underground. Mladá krev, psychedelický zvuk...

STARÁ DOBRÁ RUČNÍ PRÁCE

Kapela hraje už více jak 20 let - pořád stejně hrozně. Muzikanti jsou násilníci a grázli - takže je s podivem, že je vůbec ještě někde zvou. V repertoáru mají staré i nové věci a stále stejně kvalitní pódiové SHOW!

HOUPACÍ KONĚ

Hrají od roku 1991 a mají za sebou divoké jízdy i poloprázdné sály, šňůry po Holandsku, několik alb a spoustu přeplněných popelníků. Od začátku staví na syrovém zvuku a českých textech...

ŠPINAVÝ NÁDOBÍ

Kapela byla založena lidmi z okruhu Příbramského mlejna v roce 1974 pod názvem „PSYCHO“. Později fungovala v rozličném složení pod rozličnými názvy: Incest is Best, Psycho X, Moletz Band a konečně Špinavý nádobí - jak je tomu dodnes.

SLUM

Kořeny hudebně poetického sdružení Slum, tedy v lidech okolo bývalých Zpěváčků a v inspiraci českými a moravskými básníky 20. století a současnosti, jako je například Bohuslav Reynek, Ivan Slavík, Ivan Diviš, Ivan Martin Jirous... V kapele se spojila hudební invence Zelího a ostatních s básněmi převážně Milana Erbena...

DIRTY OLD TOWN BAND

Společný projekt, básníka J. E. Friče a hráče na španělku a foukací harmoniku Stani Vody.

DĚTI KAPITÁNA MORGANA

Texty Milana Kozelky a partička hudebníků kterým někdo nasadil měňavku do nástrojů. Kabaret s patričnými převleky a rapující pandou.

HAVÁRNA

Psychoalternativní ponorkářská skvadra vyluzuje tóny na hranici punku, rocku, diska a dechovky. Úderné texty, nezapomenutelná podívaná...

V OBLEŽENÍ ŽEN

Dva v obležení: kytara, klávesy, zpěvy - podmínky pro vznik hudební skupiny jsou splněny... Tvorba dua „V obležení žen“ je autorská. Ve dvou letech pozvolného vývoje tato kapela hraje

na vernisážích, v klubech, či polootevřených prostranstvích, literátům, malířům, intelektuálům hlavy i rukou, androšům, náhodným kolemjdoucím a sama sobě...

SPYTIHNĚV

Dechy, láska je tu s nami, nezaměnitelný Luděkův krákor... Staří známí, pokaždé jiní, a čím dál vyzrálejší...

ŠPINAVÉ SPODNÍ PRÁDLO

Dříve vyhaněcí publika, dnes skvost domácího podzemí...

SKRYTÝ PŮVAB BYROKRACIE

Pohybují se na okraji všeho (hudby, poezie, snesitelnosti, nenávisti a nadšení). Rozhodně se liší zvukem i vzhledem a mnozí u nich našli, co hledali; někteří dokonce i to, co nehledali. Některé uklidňují, jiné znepokojují. Sami se u toho baví...

KVĚTOSLAV DOLEJŠÍ (CONCORDE CRASH)

Concorde Crash = jeden z mnoha ksichtů Květoslava... Nezařaditelný zjev na české nezávislé scéně, noise-

folk-metal-HC-popový písničkář a entertainer.

PAVOR NOCTURNUS

Noční děs provázený křikem, pláčem, neklidem, zmateností, poruchou

orientace - říkejme tomu romantická pornografie. Kapela personálně provázaná s bývalou zajíčkovskou Sladký konec formací Memorial.

KAUFLANT

Doma po nich neštěkne ani pes, spíše se jim lidi smějou (pivní bachory, říd-noucí vlasy, texty jak zápisky psychoanalytiků v Bohnicích... ponurý rock'n roll zkrátka nemá v Kopru na různých ustláno...

POSTIŽENÁ OBLAST

Postižená oblast, plutoniová rocková kapela z gagračkáckých myšlenkových zón, je považována nejen za nejhlasitější rockovou kapelu v Galaxii, ale i za nejhlasitější randál vůbec...

LIBOR KREJCAR & TAMERS OF FLOWERS

Libor Krejcar je sochař, výtvarník, autor textů a principál zvukového tělesa Krotitelé květin. Od počátku 90. let se v cyklech vrací k práci s texty, které balí do hávu zvuků uměle vytvořených nebo zachycených v běžném životě na principu jakéhosi „homeless fieldrecordingu“. Výsledkem je zvuková koláž na pomezí tradice českého undergroundu, industriálního experimentu a současné elektroniky. Hudba jako audiovizuální deník.

JAN LAMRAM & PLES V OPERĚ

Rakovnicko/brněnský bard Jan Lamram v kombinaci s Robsonem a Bystrou (Hary a Hadí), nalezli autentičnost, atmosféru, kouzlo okamžiku, možnosti tu jsou... Ples v operě = folk-death alá la'byson...

ČOČKA

...jako když se zhulí družina praotce Čecha, vezme flétny a začne vyvolávat lesní bůžky... Písně z nového (nejen) alba Jako lusk...

Výtvarno:
AN ANUS a přátelé - fotografie

Autorská čtení performance:
MARIAN PALLA
Básník, výtvarník a performer...
IVOSH KREJZEK
Básníř fekálů a trolejů, vetšotepec marinovaný ve fernetu...

Film:
Be Sure to Wear Some Flowers in Your Hair
(scénář a režie: Martin Chlup, hrají: Matěj Záhořík, Zdeněk Flam, 20 min.)
Utopická sci-fi. Dva odvážní hrdinové na nebezpečné misi v totalitním státě.

ex post

(scénář a režie: Martin Chlup, Jakub Čermák, hraje: Tomáš David, 7 min.)
Viš, co se stalo Adamovi, když Eva zemřela?

Pojď půjdem spolu šlapat náš svět, i když obrovskou práci to dá
(scénář a režie: Jakub Čermák, hrají: Matěj Záhořík a Zdenička Mlezivová, 17 min.)

Horor naif plný sousreálných asonancí, studie lásky nelásky, poklona letem šedesátým.

po_hovor

(scénář a režie: Jakub Čermák, hrají: Tomáš David, Vojtěch Johaník, 15 min.)
Komédie plná sarkasmu čpící Kafkou.

ORIENTAČNÍ ČASOVÝ HARMONOGRAM:

Pátek 18. června:
16.00 **METALURG**
17.00 **HARYA HADÍ**
18.00 **ZÁVIŠ & JOSEF KLÍČ**
19.00 **BLACK SPIRIT ROSE**
20.00 **STARÁ DOBRÁ RUČNÍ PRÁCE**
21.00 **HOUPACÍ KONĚ**
22.00 **IVOSH KREJZEK**
22.15 **ŠPINAVÝ NÁDOBÍ**
23.15 **SLUM**
24.00 Filmový blok

Sobota: 19. června:
11.00 **DIRTY OLD TOWN BAND**
12.00 **DĚTI KAPITÁNA MORGANA**
13.00 **HAVÁRNA**
14.00 **V OBLEŽENÍ ŽEN**
15.00 **MARIAN PALLA**
15.15 **SPYTIHNĚV**
16.00 **ŠPINAVÉ SPODNÍ PRÁDLO**
17.00 **SKRYTÝ PŮVAB BYROKRACIE**
18.00 **KVĚTOSLAV DOLEJŠÍ**
19.00 **PAVOR NOCTURNUS**
20.00 **KAUFLANT**
21.00 **POSTIŽENÁ OBLAST**
22.00 **LIBOR KREJCAR & T. OF FLOWERS**
23.00 **JAN LAMRAM & PLES V OPERĚ**
24.00 **ČOČKA**

Uši a Vítr

Večery Potulné akademie

ČERVEN 2010

KLUB BORO

KŘENOVÁ 75 – BRNO

WWW.CHRISTIANIA.CZ WWW.BORO-KLUB.CZ

Čtvrtek 17. 6. od 19.45. 50Kč
Filmový klub Potulné akademie

Večer na téma

Komunistický manifest

*Dělník (i potulný) nemá o co přijít,
jen o své okovy*

Doplňeno živými hudebními
improvizacemi.

Čtvrtek 3. 6. od 19.45, 60Kč
Nahrávací večer Ears&Wind Records

Vernisáž fotografií

Vladimíra „Havrana“ Smýkala

ŠPINA VÉ

SPODNÍ PRÁDLO

alternative-psychedelic – Olomouc
www.bandzone.cz/spinavespodniproadlo

IDIOT CRUSOE

underground – Brno

Čtvrtek 24. 6. od 19.45, 50Kč
260. večer Potulné akademie

PES PILKA

blues-rock – Brno
www.pespilka.cz

SÍLA

alternative-folk – Brno
www.bandzone.cz/sila

VOBEZDUD

alternative – Karlin
www.bandzone.cz/vobezdud

Čtvrtek 10. 6. od 19.45, 50Kč
258. večer Potulné Akademie

RADKO BOHATEC

autorské vystoupení

PAPPAVERA

alternative-progressive – Uničov
www.bandzone.cz/pappavera

OLD RICH FUCK

My country – Uničov
www.ldrighfuck.ucoz.com

PŘIPRAVUJEME

15. 7. od 20.30

HARYA HADI – heavy-r'n'r - Brno - Nenkovice

DRACULA FARMERS – wild-country - Brno - Italy

DIRTY PICNIC – dirty-pop - Brno

Festivaly Napříč v září a Potulný dělník v říjnu

POŘÁDAJÍ CHRISTIANIA, BORO A PŘÁTELÉ
S PODPOROU MINISTERSTVA KULTURY

Tiráž

Uši a Vítr • příležitostné číslo novin Potulné akademie, červen 2010 • vydává Christiania, o. p. s., v nakladatelství Vetu Via, s podporou přátel • vychází poslední čtvrtek v měsíci • adresa redakce: Vetu Via, Poštovská 4h, 602 00 Brno, telefon 602 875 883 • za redakci odpovídá Jaroslav Erik Frič • v evidenci periodického tisku pod č. MK ČR E 16123 z 20. 7. 2005 • cena 10,- Kč • vychází k festivalu Krákor 2010